

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin, Moraru Petru, Nicolaev Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Andronic Gheorghe Ion, născut la 01 martie 1974, originar din or. Vulcănești, domiciliat în s. Brînza, r-ul Cahul.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 09.08.2012– 17.09.2014 (prima instanță);
2. 20.10.2014 – 05.05.2015 (instanța de apel);
3. 30.10.2015 – 23.02.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, din 17 septembrie 2014, Andronic Gheorghe a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin aceeași sentință, a fost încetat procesul penal în cauza lui Andronic Gheorghe, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Andronic Gheorghe a fost învinuit de procuror, că la data de 16 aprilie 2012, în jurul orelor 23.00, aflându-se în ograda casei sale, amplasată în s. Văleni, r-nul Cahul, avînd scopul de a provoca leziuni corporale cet. Luca Nicolai, fără careva motiv întemeiat, i-a aplicat ultimului lovituri cu pumnii în regiunea feței,

provocând conform raportului de expertiză medico-legală nr. 113/D din 08.05.2012, leziuni corporale medii cu dereglarea sănătății de lungă durată manifestată prin *„echimoză pe pleoapa inferioară din stânga și fractura ramurii mandibulei din dreapta (confirmată radiologic), ce au fost produse în rezultatul acțiunii traumatiche directe cu obiect(e) contondent(e) dur(e)”*.

Astfel, Andronic Gheorghe a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, conform indicilor *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.”*

Tot el, a fost învinuit că a procurat ilegal, în timpul și circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, munițiile - una grenadă de luptă de model „F-1” și un focos de model „Y3ГPM- 2”, neavînd autorizația corespunzătoare, conștientizînd care este caracterul ilicit și gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, le-a păstrat ilegal în domiciliul său din s. Văleni, r-nul Cahul, în buzunarul paltonului său, pînă la data de 02 iulie 2012, cînd au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției, de către colaboratorii Departamentului urmărire penală al MAI. Conform raportului de expertiză nr. 2364/2365 din 03 iulie 2012, obiectele depistate și ridicate la data de 02 iulie 2012, în rezultatul percheziției la domiciliul cet. Andronic Gheorghe situat în s. Văleni, r-nul Cahul fiind:

- o grenadă defensivă de mîină, de model „F-1”, cu acțiune prin schije și suflu, confecționată industrial, destinată pentru nimicirea forței vii în defensivă. Grenada dată face parte din categoria munițiilor și este utilă pentru producerea exploziei și nimicirea forței vii, în asamblare cu un focos de model „UZGRM”, „UZGRM-2” sau „FG-M”, un focos „Y3ГPM-2”, cu funcționare cu întîrziere, confecționat industrial în URSS, destinat pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor de ofensivă și defensivă de model „ F-1”, „RG-42” și „RGD-5”, focosul dat face parte din categoria munițiilor și este util pentru folosirea după destinație.

Astfel, Andronic Gheorghe a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 290 alin. (1) Cod penal, conform indicilor *„procurarea, păstrarea munițiilor fără autorizație corespunzătoare”*.

În ședința de judecată a primei instanțe, în partea episodului pe art. 152 alin. (1) Cod penal, partea vătămată Luca Nicolae a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal, invocînd că s-a împăcat cu Andronic Gheorghe și pretenții materiale sau morale față de inculpat nu are. Inculpatul Andronic Gheorghe a solicitat încetarea procesului penal, în legătură cu împăcarea lui cu partea vătămată.

Procurorul a susținut poziția părții vătămate și a solicitat încetarea procesului

penal. Această opinie a fost susținută și de apărătorul inculpatului Stoian Ion.

Astfel, prima instanță a încetat procesul penal în cauza penală privindu-l pe Andronic Gheorghe, pornit în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea părților.

În partea încetării procesului penal în privința lui Andronic Gheorghe, pe art. 152 alin. (1) Cod penal, nu se contestă hotărârile judecătorești în prezent de către participanții la proces, în legătură cu care fapt instanța de recurs nu se v-a expune asupra acestui episod al învinuirii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Gavrușenco Tatiana, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Andronic Gheorghe să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal și în privința lui să fie aplicată o pedeapsă, conform art. 72 alin. (4), art. 82 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip închis, invocând că:

- sentința este ilegală, deoarece prin totalitatea de probe prezentate și examinate în ședința de judecată, pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului Andronic Gheorghe în comiterea infracțiunii prevăzute art. 290 alin. (1) Cod penal. Nu a fost demonstrată nici o probă ce ar demonstra nevinovăția ultimului de comiterea infracțiunii incriminate. Instanța de judecată nu a apreciat probele prezentate de partea acuzării în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, utilității, coroborării acestora. Instanța la adoptarea sentinței s-a axat numai pe probele și argumentele invocate de partea apărării, și anume pe declarațiile inculpatului Andronic Gheorghe, martorilor Andronic Alex și Zgherea Ala, care sunt rude cu inculpatul, conform cărora martorul Cosovan Dumitru, care făcea parte din grupul de polițiști care a efectuat percheziția, s-a deplasat la automobilul cu care a venit și a luat din automobil obiectul care ulterior a fost depistat în domiciliul lui Andronic Gheorghe;

- în combaterea versiunii inculpatului, acuzarea a prezentat martorii Severin Viorel, Arțăbuș Dumitru, Cosovan Dumitru, Cernovschi Maxim și Leagu Alexei;

- prima instanță în sentință s-a limitat în a indica că „*probele prezentate de procuror fără îndoială confirmă faptul că Cosovan Dumitru efectuând percheziția în domiciliul inculpatului a ridicat muniții, însă constatarea acestui fapt este insuficientă pentru a recunoaște că Andronic Gheorghe a cunoscut despre faptul că munițiile la momentul percheziției se aflau în domiciliul său și că a procurat și a avut intenția de a le păstra*”, fără a lua în considerație și fără a analiza declarațiile martorilor Severin Viorel și Arțăbuș Dumitru;

- prima instanță s-a limitat la aprecierea declarațiilor martorului Severin Viorel ca fiind divergente, fără a nota și a lua în calcul că aceste divergențe au

fost înlăturate în cadrul ședinței de judecată;

- prima instanță, bazându-se pe relațiile participanților la proces, neîntemeiat a invocat că nu poate pune declarațiile lui Severin Viorel la baza sentinței de condamnare, deoarece Severin Viorel se află în relații ostile cu Andronic Gheorghe și e prieten cu Arțăbuș Dumitru, contrar art. 26 alin. (2) și art. 94 Cod de procedură penală;

- prima instanță, subiectiv nu a luat în calcul existența unui proces verbal de efectuare a percheziției, din 02.07.2012, care nu a fost contestat de nimeni și care confirmă efectuarea percheziției în mod legal și corect;

- prima instanță greșit și neîntemeiat a invocat că de către partea acuzării nu au fost prezentate probe ce ar demonstra că grenada în casa inculpatului a fost pusă cu acordul acestuia, fără a aprecia probele acuzatorului care demonstrează contrariul, și anume - declarațiile martorilor Severin Viorel și Arțăbuș Dumitru. Instanța și-a întemeiat concluziile sale, bazându-se exclusiv pe declarațiile inculpatului și a rudelor acestuia;

- prima instanță și-a asumat atribuții de apărător, ignorând cerințele Codului de procedură penală ce ține de imparțialitate la aprecierea probelor, a invocat că inculpatul are trei copii minori, iar grenada era plasată în camera unde familia Andronic ține produsele alimentare și haine de lucru, inclusiv pentru copii, iar plasarea liberă a muniției, ar putea pune în pericol viața și sănătatea familiei inculpatului. Instanța era obligată să aprecieze și declarațiile martorului Severin Viorel, care a indicat că Andronic Gheorghe i-a arătat grenada și focosul. Cu toate că proba respectivă nu a fost combătută prin alte probe, instanța neîntemeiat a ignorat-o și nu i-a dat o apreciere juridică;

- sentința nu conține vreo analiză amplă a probelor acuzării și nici o motivare, în privința respingerii acestor probe și din ce cauză se pun la baza sentinței de achitare probele prezentate de către apărare, deși acuzarea a prezentat probe suficiente ce demonstrează vinovăția lui Andronic Gheorghe în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Curții de Apel Cahul din 05 mai 2015, a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror și a fost menținută sentința primei instanțe.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că potrivit rechizitoriului, Andronic Gheorghe a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

Andronic Gheorghe, în timpul și circumstanțe nestabilite, a procurat ilegal, munițiile - una grenadă de luptă de model „F-1” și un focos de model „Y3ГPM-2”, neavînd autorizația corespunzătoare, conștientizînd care este caracterul ilicit și gradul prejudiciabil al acțiunilor sale, le-a păstrat ilegal în domiciliul său din s. Văleni, r-nul Cahul, în buzunarul paltonului său, pînă la data de 02 iulie 2012, cînd au fost depistate și ridicate în cadrul percheziției, de către

colaboratorii Departamentului urmărire penală al MAI. Conform raportului de expertiză nr. 2364/2365 din 03 iulie 2012, obiectele depistate și ridicate la data de 02 iulie 2012 în rezultatul percheziției la domiciliul cet. Andronic Gheorghe situat în s. Văleni, r-nul Cahul sunt:

- o grenadă defensivă de mână, de model „F-1”, cu acțiune prin schije și suflu, confecționată industrial, destinată pentru nimicirea forței vii în defensivă. Grenada dată face parte din categoria munițiilor și este utilă pentru producerea exploziei și nimicirea forței vii, în asamblare cu un focos de model „UZGRM”, „UZGRM-2” sau „FG-M”, un focos „УЗГРМ-2”, cu funcționare cu întârziere, confecționat industrial în URSS, destinat pentru detonarea încărcăturii explozive a grenadelor de ofensivă și defensivă de model „F-1”, „RG-42” și „RGD-5”, focosul dat face parte din categoria munițiilor și este util pentru folosirea după destinație.

Instanța de apel, luând în considerație motivele invocate de procuror în apelul declarat, argumentele apărării invocate în ședința instanței de apel, audiind părțile și anume, la solicitarea procurorului martorii: Cosovan Dumitru, Severin Viorel, Cernovschi Maxim, Leagu Alexei, Arțăbuș Dumitru, iar la solicitarea apărătorului martorii: Zgherea Ala, Andronic Alex, Andronic Ionuț, examinând materialele cauzei, a conchis respingerea apelului procurorului.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de apel nu au fost administrate.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit că probele prezentate de procuror sunt insuficiente pentru ca inculpatul Andronic Gheorghe, să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal și prima instanță a constatat și a apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, privind învinuirea înaintată inculpatului Andronic Gheorghe, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și de drept material, iar soluția primei instanțe este una justă și echitabilă, corespunzătoare cumulului de probe, administrat la cauza penală.

La fel, instanța de apel a considerat că prima instanță a adus argumente concrete, care pun la îndoială veridicitatea declarațiilor martorilor Arțăbuș Dumitru, Severin Alexei, Cosovan Dumitru și Cernovschi Maxim cu privire la circumstanțele petrecerii percheziției la domiciliul inculpatului Andronic Gheorghe și evenimentele care au precedat, atât pornirea urmăririi penale, cât și petrecerea percheziției la domiciliul inculpatului și care diminuează forța probantă a circumstanțelor reflectate în procesul-verbal al percheziției din 02.07.2012.

Totodată, instanța de apel a constatat că ridicarea la 02.07.2012 în cadrul percheziției autorizate, de la domiciliul inculpatului Andronic Gheorghe a munițiilor, constituie prin sine o constatare procesuală a faptului existenței în

locul percheziționat a acestor muniții și nicidecum o prezumție a faptului păstrării acestor muniții de către locuitorii acestui domiciliu.

Instanța de apel a conchis că concluzia instanței de fond privind achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșire a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, este una justă, adoptată în baza tuturor probelor administrate, care corect au fost apreciate prin prisma pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul Calendari Dumitru, care indicând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel prin care s-a menținut sentința primei instanțe, privind achitarea inculpatului Andronic Gheorghe, de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, invocând:

- decizia instanței de apel, în partea menținerii sentinței primei instanțe, în partea achitării de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată, ilegală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și acesta este expus neclar;

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării în fond și în apel a cauzei penale, incontestabil a fost stabilit că Andronic Gheorghe a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală munițiile – o grenadă de luptă de model „F-1” și un focus de model „V3ГPM-2”;

- vinovăția lui Andronic Gheorghe în săvârșirea infracțiunii incriminate este dovedită de probele acumulate la cauza penală și anume: declarațiile martorilor Severin Viorel, Arțăbuș Dumitru, Zgherea Valeriu, Cosovan Dumitru, Leagu Alexei, Cernovschi Maxim, procesul verbal de perecheziție din 02.07.2012, ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 03.07.2012, raportul de expertiză nr. 2364/2365 din 03.07.2012;

- instanța de apel nu s-a expus asupra motivului invocat de procuror în apelul său, precum că, neargumentat este argumentul instanței de fond, care în sentință s-a limitat în a indica că „probele prezentate de procuror fără îndoială confirmă faptul că Cosovan Dumitru, efectuând percheziția în domiciliul inculpatului a ridicat muniții, însă constatarea acestui fapt este insuficientă pentru a recunoaște că Andronic Gheorghe a cunoscut despre faptul că munițiile la momentul percheziției se aflau în domiciliul său și el a procurat și a avut intenția de a le păstra”, fără a lua în considerație și fără a analiza declarațiile martorilor Severin Viorel și Arțăbuș Dumitru, primei instanțe fiindu-i importantă informația ce atestă în ce relații se află

Artăbuș Dumitru și Cosovan Dumitru, și aceasta nu și-a concentrat atenția că există o ordonanță privind pornirea urmăririi penale, legală și necontestată de careva persoane interesate;

- instanța de apel nu a dat a o apreciere prezenței procesului verbal de percheziție din 02.07.2012, prin care s-au depistat munițiile la domiciliul lui Andronic Gheorghe;

- instanța de apel nu a luat în considerație ordonanța definitivă din 29.03.2013, anexată în cadrul ședinței instanței de apel, privind scoaterea lui Cosovan Dumitru de sub urmărire penală, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal și clasarea procesului penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii de abuz în serviciu în timpul efectuării percheziției și lipsa faptei de punere a munițiilor în domiciliul lui Andronic Gheorghe;

- în pct. 15 a deciziei instanței de apel e indicat că *„trezesc dubii întemeiate și acel fapt, că lucrătorii de poliție Movilă Igor, Cosovan Dumitru, Cernovschi Maxim și Leagu Alexei, pînă a chema pe cineva din membrii familiei inculpatului și în lipsa acestora, au intrat în curtea casei inculpatului Andronic Gheorghe, în timpul ce ultimul, împreună cu soția și 2 feciori se aflau în grădină, la o distanță de circa 200 m de casă...”*, astfel nu este clar la ce fel de dubii și în legătură cu care circumstanțe a făcut referire instanța de apel;

- concluzia instanței de apel, privind nerespectarea cerințelor art. 127 alin. (2) Cod de procedură penală, de către colaboratorii de poliție la efectuarea percheziției este neîntemeiată și contradictorie probelor;

- de către instanța de apel nu este argumentat în temeiul căror prevederi a Codului de procedură penală a constatat inadmisibilitatea imaginii fotografice a grenadei și a focosului anexate la cauza penală;

- instanța de apel, în pct. 19 a deciziei s-a limitat a aprecia declarațiile martorului Severin Viorel ca fiind divergente, fără a nota și fără a lua în calcul că aceste divergențe au fost înlăturate în cadrul ședinței de judecată din instanța de apel și nu a apreciat în același fel în privința declarațiilor martorilor audiați la solicitarea părții apărării, Zgherea Ala, Andronic Alex și Andronic Ionuț, deși declarațiile acestora sunt contradictorii;

- temeiuri de a considera că unele probe a acuzării sunt nule în baza art. 251 Cod de procedură penală, sau nu pot fi admise în temeiul art. 94 Cod de procedură penală nu există;

- declarațiile martorilor minori Andronic Alex și Andronic Ionuț, depuse în instanța de apel, nu pot fi admise ca probe, deoarece minorii au fost audiați de instanță cu încălcarea prevederilor art. 481 alin. (3) Cod de procedură penală, în lipsa reprezentantului legal, participarea căruia este obligatorie;

- instanța de apel, subiectiv nu a luat în calcul existența procesului verbal de efectuare a percheziției din data de 02.07.2012, care nu a fost contestat de nici o

persoană și care confirmă efectuarea percheziției în mod legal și corect;

- instanța de apel și-a asumat atribuții de apărător, ignorând cerințele Codului de procedură penală ce ține de imparțialitate la aprecierea probelor, a invocat că inculpatul are trei copii minori, iar grenada era plasată în camera unde familia Andronic ține produsele alimentare și haine de lucru, inclusiv pentru copii, iar plasarea liberă a muniției ar putea pune în pericol viața și sănătatea familiei inculpatului. Instanța era obligată să aprecieze și declarațiile martorului Severin Viorel, care a indicat că Andronic Gheorghe i-a arătat grenada și focosul. Cu toate că proba respectivă nu a fost combătută prin alte probe, instanța neîntemeiat a ignorat-o și nu i-a dat o apreciere juridică;

- instanțele de judecată, adoptând soluția de achitare a lui Andronic Gheorghe s-au limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or procurorul a invocat probe concrete ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal;

- soluția instanței de fond și de apel, prin care au dispus achitarea lui Andronic Gheorghe, din motivul că nu s-a constatat fapta infracțiunii, lezează interesele statului și atentează la anumite valori sociale, cum ar fi, securitatea publică, deoarece au fost puse ilegal în circulație munițiile;

- instanța de apel în dispozitivul deciziei a menționat: *„Se menține sentința Judecătorei Cahul din 17 septembrie 2014, prin care Andronic Gheorghe a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, în temeiul neconstatării inexistenței faptei infracționale”*- adică s-a constatat existența faptei infracționale, ceea ce contrazice motivarea deciziei instanței de apel și soluția instanței de fond, astfel dispozitivul deciziei este expus neclar;

7. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată, că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textului recursului declarat de recurent, acesta invocă temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori*

motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”

Astfel, Colegiul penal lărgit raportînd acest temei invocat de recurent la textul deciziei contestate, relevă că acesta nu se confirmă și că instanța de apel la judecarea apelului declarat de procuror, a respectat prevederile art. 412, 413, 414 Cod de procedură penală și corect și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la respingerea apelului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări

Prin urmare, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, ajungînd la concluzia că sentința atacată urmează a fi menținută fără modificări.

Astfel, cu referire la motivele invocate de recurent, precum că *„decizia instanței de apel, în partea menținerii sentinței primei instanțe, în partea achitării de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, este neîntemeiată, ilegală, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și acesta este expus neclar, instanțele de judecată, adoptînd soluția de achitare a lui Andronic Gheorghe s-au limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, or procurorul a invocat probe concrete ce confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal”*, Colegiul penal lărgit constată că sunt neîntemeiate și constituie poziția subiectivă a recurentului, totodată din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 79-89, vol. III), rezultă că aceasta s-a pronunțat într-o manieră detaliată și argumentată la toate motivele invocate de procuror în apel, nefiind identificate careva omisiuni în privința acestui aspect, iar motivele neesențiale invocate în apel, care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, care este corespundere cu probele administrate la cauza penală, verificate în ședința instanței de apel (f.d. 21 verso-52, vol. III) descrise în pct. 7-10 a deciziei, astfel, instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt care ar fi constituit un temei de casare sub acest aspect și corect a constatat că aceste probe sunt insuficiente pentru al condamna pe Andronic Gheorghe în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, conformîndu-se prevederilor art. 8 alin. (3) și art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, art. 6 §2 CEDO, după cum statuează și CEDO în pct. 77 din hotărîrea sa în cauza Barbera, Messegue și Jabardo contra Spaniei din 06 decembrie 1988, că *„art. 6 §2 CEDO întruchipează principiul prezumției de nevinovăție. Se impune, printre altele, că, o instanță de judecată nu ar trebui să înceapă cu ideea preconcepută că învinuitul a comis*

infracțiunea, iar sarcina probei este pe urmărirea penală, și de orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatul. De asemenea, rezultă că este sarcina organului de urmărire penală de a informa acuzatul despre acuzarea care i se aduce împotriva sa, astfel ca acesta să poată pregăti și prezenta apărarea, organul de urmărire penală avînd și atribuția de a aduce suficiente dovezi pentru a-l condamna”.

În același sens, cu privire la motivele invocate de recurent, precum că „atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul examinării în fond și în apel a cauzei penale, incontestabil a fost stabilit că Andronic Gheorghe a procurat în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală munițiile – o grenadă de luptă de model „F-1” și un focus de model „УЗГРМ-2”; vinovăția lui Andronic Gheorghe în săvîrșirea infracțiunii incriminate este dovedită de probele acumulate la cauza penală și anume: declarațiile martorilor Severin Viorel, Arțăbuș Dumitru, Zgherea Valeriu, Cosovan Dumitru, Leagu Alexei, Cernovschi Maxim, procesul verbal de perecheziție din 02. 07.2012, ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict din 03.07.2012, raportul de expertiză nr. 2364/2365 din 03.07.2012”, Colegiul penal lărgit atestă că acestea nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel în decizia sa (f.d.79-89, vol. III), just a menținut achitarea lui Andronic Gheorghe de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, întemeindu-și soluția pe cumulul de probe administrat și examinat în instanța de fond, verificat în instanța de apel, descris și în pct. 7-10 a deciziei, fapt confirmat de cuprinsul procesului verbal al ședinței de judecată în instanța de apel (f.d. 21 verso – 52, vol. III), corect apreciate prin prisma art. 100, 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor.

Cît privește motivul invocat de recurent, precum că „instanța de apel nu s-a expus asupra motivului invocat de procuror în apelul său, precum că, neargumentat este argumentul instanței de fond, care în sentință s-a limitat în a indica că „probele prezentate de procuror fără îndoială confirmă faptul că Cosovan Dumitru, efectuînd percheziția în domiciliul inculpatului a ridicat muniții, însă constatarea acestui fapt este insuficientă pentru a recunoaște că Andronic Gheorghe a cunoscut despre faptul că munițiile la momentul percheziției se aflau în domiciliul său și el a procurat și a avut intenția de a le păstra”, fără a lua în considerație și fără a analiza declarațiile martorilor Severin Viorel și Arțăbuș Dumitru, primei instanțe fiindu-i importantă informația ce atestă în ce relații se află Arțăbuș Dumitru și Cosovan Dumitru, și aceasta nu și-a concentrat atenția că există o ordonanță privind pornirea urmării penale, legală și necontestată de careva persoane interesate” Colegiul penal lărgit conchide că este unul declarativ, deoarece din conținutul deciziei instanței de apel (f.d. 86 -89, vol. III), prin motivarea sa, în ansamblu s-a argumentat poziția instanței de apel cu referire la motivul dat, invocat de procuror.

În același context, ce ține de motivele invocate de recurent, precum că „*instanța de apel nu a dat a o apreciere prezenței procesului verbal de percheziție din 02.07.2012, prin care s-au depistat munițiile la domiciliul lui Andronic Gheorghe; instanța de apel nu a luat în considerație ordonanța definitivă din 29.03.2013, anexată în cadrul ședinței instanței de apel, privind scoaterea lui Cosovan Dumitru de sub urmărire penală, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 327 Cod penal și clasarea procesului penal, din motivul lipsei faptei infracțiunii de abuz în serviciu în timpul efectuării percheziției și lipsa faptei de punere a munițiilor în domiciliul lui Andronic Gheorghe; în pct. 15 a deciziei instanței de apel e indicat că „trezesc dubii întemeiate și acel fapt, că lucrătorii de poliție Movilă Igor, Cosovan Dumitru, Cernovschi Maxim și Leagu Alexei, pînă a chema pe cineva din membrii familiei inculpatului și în lipsa acestora, au intrat în curtea casei inculpatului Andronic Gheorghe, în timpul ce ultimul, împreună cu soția și 2 feciori se aflau în grădină, la o distanță de circa 200 m de casă...”*”, astfel nu este clar la ce fel de dubii și în legătură cu care circumstanțe a făcut referire instanța de apel”, Colegiul penal constată că acestea constituie opinia subiectivă a recurentului și nu pot fi acceptate, deoarece instanța de apel s-a expus argumentat asupra acestor motive invocate de recurent în decizia sa, în pct. 13, 15, 17, 18, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor argumente nu se identifică de instanța de recurs, care le acceptă și pentru a evita repetări inutile, le însușește.

La fel, cu privire la motivul invocat de recurent, precum că „*concluzia instanței de apel, privind nerespectarea cerințelor art. 127 alin. (2) Cod de procedură penală, de către colaboratorii de poliție la efectuarea percheziției este neîntemeiată și contradictorie probelor*”, Colegiul penal lărgit îl respinge ca fiind unul neîntemeiat, din considerentul că instanța de apel just a argumentat care au fost cerințele încălcate, prevăzute de art. 127 alin. (2) Cod de procedură penală, la (f.d. 87, vol. III), menționînd că „*organul de urmărire penală a neglijat această normă la etapa inițială a percheziției și a intrat în curtea domiciliului inculpatului Andronic Gheorghe, fără a asigura prezența unui membru adult al familiei inculpatului. În situația respectivă acțiunea organului de urmărire penală nu a fost însoțită de aplicarea înregistrării video, colegiul judiciar consideră că argumentul părții apărării că muniția ar putea fi plasată în locul depistării de însăși cineva din lucrătorii de poliție este atît de serios, încît nu poate fi combătut prin declarațiile acelor lucrători de poliție în privința cărora s-a constatat această încălcare a procedurii efectuării percheziției. Mai mult ca atît, inculpatul Andronic Gheorghe și membrii familiei acestuia au invocat fără ezitare respectiva obiecție, consemnînd-o direct în procesul verbal al percheziției*”, precum și faptul că declarațiile polițiștilor cu privire la aceste circumstanțe diferă, martorul Cosovan Dumitru (f.d. 23-29, vol. III), care a declarat că „*din cîte își amintește, cînd au*

intrat în ogradă, erau toți în ogradă, dar admite că se poate greși...”, martorul Leagu Alexei (39-40, vol. III), care a declarat că „...a rămas să închidă mașina și când a intrat și el în ogradă după colegi, proprietarii erau acasă, în ogradă, la o distanță de 30-40 m.”, martorul Cernovschi Maxim (f.d. 35-39, vol. III), care a declarat că „...ajungând la poarta inculpatului, de departe au observat că el cu o doamnă efectuau careva lucrări în grădină, era în jur de 50-30 m. de la grădină pînă la poartă. Au strigat să se apropie și intrînd în gospodărie, se apropiau, avînd contact vizual cu ei...”, iar martorii Zgherea Alla (f.d. 45, vol. III), Andronic Alex (f.d. 53, vol.III), Andronic Ionuț (f.d. 55, vol. III), fiind audiați în ședința instanței de apel, au declarat unanim că „...polițiștii au intrat în curtea casei lui Andronic Gheorghe, în timp ce ultimul, împreună cu soția și 2 feciori se aflau în grădină la o distanță de 200 m de casă...”. Argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunînd un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că „*de către instanța de apel nu este argumentat în temeiul căror prevederi a Codului de procedură penală a constatat inadmisibilitatea imaginii fotografice a grenadei și a focosului anexate la cauza penală*”, Colegiul penal lărgit constată că este unul neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, deoarece instanța de apel în decizia sa (f.d.87 verso, 88), în pct. 16, s-a expus argumentat asupra motivului invocat de recurent, făcînd trimitere la prevederile art. 6 alin. (2) pct. 1) lit. a) din Legea privind activitatea operativă de investigații din 12.04.1994, în vigoare la acel moment, menționînd corect faptul că, fotografia efectuată a fost realizată în urma unei cercetări confidențiale a domiciliului lui Andronic Gheorghe, în lipsa cărorva autorizații în acest sens de către Severin Viorel, care nu are nici o competență legală în acest sens, ca urmare a indicațiilor lui Cosovan Dumitru. Argumente ce sunt acceptate de instanța de recurs, acestea fiind suficiente pentru a reda inadmisibilitatea acestei probe, care nu a fost dobîndită conform prevederilor codului de procedură penală, după cum este reglementat în art. 93 alin. (4) Cod de procedură penală, „datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată”, fapt ce din materialele cauzei nu rezultă să fi fost realizat de organul de

urmărire penală.

În privința motivului invocat de recurent, precum că *„instanța de apel, în pct. 19 a deciziei s-a limitat a aprecia declarațiile martorului Severin Viorel ca fiind divergente, fără a nota și fără a lua în calcul că aceste divergențe au fost înlăturate în cadrul ședinței de judecată din instanța de apel și nu a apreciat în același fel în privința declarațiilor martorilor audiați la solicitarea părții apărării, Zgherea Ala, Andronic Alex și Andronic Ionuț, deși declarațiile acestora sunt contradictorii”*, Colegiul penal constată că este unul pur declarativ, deoarece recurentul nu indică concret sub ce formă se manifestă contradictorialitatea dintre declarațiile martorilor Zgherea Ala, Andronic Alex și Andronic Ionuț, instanța de apel motivând corect concluzia privind divergențele depistate în declarațiile martorului Severin Viorel, în pct. 19 a deciziei, analizând corect și declarațiile celorlalți martori în coroborare cu restul probelor acumulate la cauza penală, iar temeiuri de a pune la îndoială această constatare nu au fost depistate de instanța de recurs, care acceptă aceste argumente și le însușește.

În aceeași ordine de idei, cât privește motivul invocat de recurent, precum că *„temeiuri de a considera că unele probe a acuzării sunt nule în baza art. 251 Cod de procedură penală, sau nu pot fi admise în temeiul art. 94 Cod de procedură penală nu există”*, Colegiul penal constată că este unul neîntemeiat, din considerentul că instanța de apel în decizia sa în pct. 18 (f.d. 88 verso, vol. III), menționează că nu constată nulitatea cărorva probe administrate la cauza penală, dar *„dezapreciază rezultatele și forța probantă la circumstanțele constatate în cadrul percheziției la domiciliul inculpatului Andronic Gheorghe din 02.07.2012”* și că *„nici declarațiile martorilor Severn Viorel și Arțăbuș Dumitru nu au fost considerate de către instanța de fond ca inadmisibile, după cum invocă procurorul în apel, menționând doar că declarațiile acestor martori nu pot fi puse la baza sentinței de condamnare, ceia ce denotă că proba a fost admisă și apreciată de către instanța de fond”*, argumente ce instanța de recurs le acceptă, or probele au fost corect apreciate, cu respectarea cerințelor art. 100, 101 Cod de procedură penală, în baza propriei convingeri a judecătorilor din completul care a examinat cauza în instanța de apel, formată în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și respectând principiul contradictorialității, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală.

Totodată, recurentul mai invocă că *„declarațiile martorilor minori Andronic Alex și Andronic Ionuț, depuse în instanța de apel, nu pot fi admise ca probe, deoarece minorii au fost audiați de instanță cu încălcarea prevederilor art. 481 alin. (3) Cod de procedură penală, în lipsa reprezentantului legal, participarea căruia este obligatorie”*, motiv ce se prezintă a fi unul pur declarativ, nefiind fundamentat pe careva date obiective, or din materialele cauzei și anume din

conținutul procesului verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 50, vol. III), rezultă că președintele ședinței de judecată în instanța de apel, la demersul procurorului a dispus audierea martorului minor în lipsa inculpatului care este tatăl acestuia și a mamei martorului minor, ambii reprezentanți legali fiind astfel îndepărtați din sala de judecată la solicitarea procurorului, însă minorul a fost corect audiat în prezența pedagogului (f.d.50 verso, vol. III), conform prevederilor art. 481 Cod de procedură penală, or în alin. (1) a aceluiași articol, e prevăzut că modul de citare și audiere a martorului minor se efectuează în condițiile prevăzute în art. 105, 109 și 478-480, care se aplică în mod corespunzător, iar art. 480 alin. (3) Cod de procedură penală, aplicabil și la speța dată, stabilește că reprezentantul legal al minorului poate fi înlăturat din procesul penal și înlocuit cu altul, când aceasta este posibil, în cazul în care sînt temeiuri de a considera că acțiunile lui aduc prejudicii intereselor minorului, sau în cazul din speță ar fi putut influența declarațiile martorului minor, fiind respectat astfel și principiul egalității armelor, după cum a invocat și instanța de apel.

Cu referire la motivul invocat de recurent, precum că „*instanța de apel, subiectiv nu a luat în calcul existența procesului verbal de efectuare a percheziției din data de 02.07.2012, care nu a fost contestat de nici o persoană și care confirmă efectuarea percheziției în mod legal și corect*”, Colegiul penal lărgit conchide că acesta este neîntemeiat și reprezintă o părere subiectivă a recurentului, deoarece instanța de apel în decizia sa (f.d. 87, vol. III), pct. 15, a expus într-o manieră explicită argumentele care au determinat-o să aprecieze în asemenea mod procesul verbal de efectuare a percheziției din 02.07.2012, care a respins forța probatorie a acestui act procedural, din considerentul că acesta nu a fost confirmat prin alte probe incontestabile, administrate la cauza penală și la efectuarea acestuia au fost admise încălcări a art. 127 Cod de procedură penală, de către persoanele care au efectuat percheziția, fapt pentru care, persoanele prezente la efectuarea percheziției s-au semnat și și-au indicat și obiecțiile lor (f.d. 15 verso, vol. III), circumstanțe care în mod just creează dubii rezonabile cu privire la valoarea probantă a acestui proces verbal, argumente, care pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le aprobă și le însușește.

În privința motivului invocat de recurent, precum că „*instanța de apel și-a asumat atribuții de apărător, ignorînd cerințele Codului de procedură penală ce ține de imparțialitate la aprecierea probelor, a invocat că inculpatul are trei copii minori, iar grenada era plasată în camera unde familia Andronic ține produsele alimentare și haine de lucru, inclusiv pentru copii, iar plasarea liberă a muniției ar putea pune în pericol viața și sănătatea familiei inculpatului. Instanța era obligată să aprecieze și declarațiile martorului Severin Viorel, care a indicat că Andronic Gheorghe i-a arătat grenadă și focosul. Cu toate că proba respectivă nu a fost combătută prin alte probe, instanța neîntemeiat a ignorat-o*”

și nu i-a dat o apreciere juridică”, Colegiul penal lărgit constată că acesta nu constituie o abatere a instanței de apel de la cerințele imparțialității instanței de judecată, prevăzute în art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, iar mențiunea instanței de apel cu referire la acest aspect, reprezintă o analiză a circumstanțelor cauzei, în vederea motivării soluției sale în această cauză penală, dând și o apreciere separată, conform propriei convingeri și în coroborare cu restul probelor din materialele cauzei declarațiilor martorului Severin Viorel în pct. 19 a deciziei sale, iar temeuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor constatări a instanței de apel, în urma examinării materialelor cauzei instanța de recurs nu a identificat.

În același context, recurentul invocă că *„soluția instanței de fond și de apel, prin care au dispus achitarea lui Andronic Gheorghe, din motivul că nu s-a constatat fapta infracțiunii, lezează interesele statului și atentează la anumite valori sociale, cum ar fi, securitatea publică, deoarece au fost puse ilegal în circulație munițiile*”, astfel cât privește acest motiv, Colegiul penal lărgiz consideră că nu poate fi acceptat, deoarece recurentul nu indică prin ce s-au lezat interesele statului și în ce formă atentează la securitatea publică, din moment ce instanța de apel a adoptat o hotărîre legală de achitare a inculpatului Andronic Gheorghe, deoarece vinovăția ultimului nu a fost posibil de a fi dovedită prin probele administrate și verificate în prezenta cauză penală, atât de instanța de fond, cât și instanța de apel, care just, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, au interpretat toate dubiile în favoarea inculpatului, or, conform art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală, *„sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri*”. Astfel, instanța de recurs statuează că pronunțarea unei sentințe legale de achitare într-o cauză penală, sub nici o formă nu poate să lezeze interesele statului sau securitatea publică, or scopul legii penale, stipulat în art. 2 Cod penal, este de a apăra, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile și libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orînduirea constituțională, suveranitatea, independența și integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea și securitatea omenirii, precum și întreaga ordine de drept, iar procesul penal, conform art. 2 Cod de procedură penală, are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Mai invocă recurentul că *„instanța de apel în dispozitivul deciziei a menționat: „Se menține sentința Judecătoreiei Cahul din 17 septembrie 2014, prin care Andronic Gheorghe a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzute*

de art. 290 alin. (1) Cod penal, în temeiul neconstatării inexistenței faptei infracționale”- adică s-a constatat existența faptei infracționale, ceea ce contrazice motivarea deciziei instanței de apel și soluția instanței de fond, astfel dispozitivul deciziei este expus neclar”, motiv care nu poate fi acceptat de instanța de recurs, din considerentul că aceasta reprezintă o eroare materială neesențială, comisă de instanța de apel, care a menținut sentința total și care nu afectează soluția corectă a instanței de apel, iar dispozitivul deciziei instanței de apel de menținere a sentinței, este în corespundere cu motivarea soluției și astfel nu poate constitui un temei de casare a deciziei.

8. În consecință, Colegiul penal lărgit nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărîrea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmînd a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil fiind vădit neîntemeiat.

9. Conducîndu-se de art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de procurorul în cadrul Procuraturii de nivelul Curții de Apel Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 05 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe **Andronic Gheorghe Ion**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 24 martie 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin

Moraru Petru

Nicolaev Ghenadie